

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ УКРАЇНИ
СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
КАФЕДРА СОЦІАЛЬНИХ І ГУМАНІТАРНИХ ДИСЦИПЛІН

СИЛАБУС ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА

Філософія і методологія науки

вибірковий

за освітньо-професійною програмою: радіаційний та хімічний захист
підготовки ступеня магістра

у галузі знань 16 «Хімічна інженерія та біоінженерія»
за спеціальністю 161 «Хімічні технології та інженерія»

Рекомендовано кафедрою соціальних і
гуманітарних дисциплін на 2023-2024
навчальний рік.

Протокол від «29» серпня 2023 року
№ 1

Силабус розроблений відповідно до робочої програми освітнього компонента
«Філософія і методологія науки»

Загальна інформація про освітній компонент

Анотація освітнього компонента

Курс є вступом до проблематики філософії і методології науки. Наука визначається як сфера людської духовної діяльності, спрямованої на здобуття, обґрунтування та систематизацію інтерсуб'єктивного знання про світ. Відповідно до такого підходу в межах курсу «Філософія і методологія науки» наука вивчається в широкому соціокультурному контексті і в її історичному розвитку. У цьому полягає його навчальне значення. Увага приділяється як виникненню переднауки у традиційних суспільствах, так і становленню класичної науки Нового часу, а також розгляду «великої науки» як феномена сучасної цивілізації.

Освітній компонент «Філософія і методологія науки» розрахована на здобувачів вищої освіти, які навчаються за програмою підготовки магістра. Вона спрямована на створення теоретичного підґрунтя для світоглядної орієнтації здобувачів та є принципово значущою для морального та естетичного розвитку молоді.

Інформація про науково-педагогічного працівника

Загальна інформація	Юрченко Любов Іванівна, професор, доктор філософських наук, доцент кафедри соціальних і гуманітарних дисциплін соціально-психологічного факультету.
Контактна інформація	м. Харків, вул. Чернишевська, 94, кабінет 413, тел. +380504005061.
E-mail	7733153@ukr.net
Наукові інтереси	- екологічна культура; - екологічна безпека; - соціальна відповідальність людини, суспільства;
Професійні здібності	Професійні знання і значний досвід екологічної теоретичної та прикладної діяльності а також філософсько-теоретичної діяльності; - значний досвід проведення навчальних занять у вищій школі з застосуванням творчих форм роботи
Наукова діяльність за освітнім компонентом	Проведення наукових досліджень та підготовка і публікація за їхніми результатами тез доповідей на наукових конференціях, статей в наукових журналах; отримання патентів за екологічними напрямками.

Час та місце проведення занять з освітнього компонента

Аудиторні заняття з освітнього компонента «Філософія і методологія науки» проводяться згідно з затвердженим розкладом. Електронний варіант розкладу розміщено на сайті Університету (<http://rozklad.nuczu.edu.ua/timeTable/group>).

Консультації з освітнього компонента проводяться протягом семестру щосереди з 16.00 до 17.00 в кабінеті № 413. В разі додаткової потреби здобувача вищої освіти в консультації її час погоджується з викладачем.

Мета освітнього компонента «Філософія і методологія науки» – формування у здобувачів вищої освіти здатності структурувати знання, готовності до рішення складних і проблемних питань, розвиток здатності орієнтуватись у категоріальному апараті науки, здатності формувати стратегію власного теоретичного досвіду, визначати його предмет, цілі й задачі, в оволодінні дослідницькими навичками.

Опис освітнього компонента

Найменування показників	Заочна форма навчання
Статус освітнього компонента	вибіркова
Навчальний рік	2023-2024
Семестр	2
Обсяг освітнього компонента:	
- в кредитах ЄКТС	3
- кількість модулів	2
- загальна кількість годин	90
Розподіл часу за навчальним планом:	
- лекції (годин)	2
- практичні заняття (годин)	-
- семінарські заняття (годин)	4
- лабораторні заняття (годин)	-
- курсова робота (годин)	-
- інші види занять (годин)	-
- самостійна робота (годин)	84
- індивідуальні завдання (науково-дослідне) (годин)	-
- підсумковий контроль	диференційований залік

Передумови для вивчення освітнього компонента

Вивчення освітнього компонента «Філософія і методологія науки» ґрунтується на знаннях, набутих здобувачами в результаті вивчення освітнього компонента загальної обов'язкової підготовки: «Методологія та організація наукових досліджень».

Результати навчання та компетентності з освітнього компонента

Відповідно до освітньої програми «Радіаційний та хімічний захист» вивчення освітнього компонента повинно забезпечити досягнення здобувачами вищої освіти таких результатів навчання:

- обґрунтовувати власну позицію, робити самостійні висновки за результатами власних досліджень і аналізу літературних джерел;
 - рефлексувати та критично оцінювати достовірність одержаних результатів психологічного дослідження, формулювати аргументовані висновки;
 - формулювати думку логічно, доступно, дискутувати, обстоювати власну позицію, модифікувати висловлювання відповідно до культуральних особливостей співрозмовника.
- та формування наступних компетентностей:
- здатність бути критичним і самокритичним;
 - здатність приймати обґрунтовані рішення.

Програма освітнього компонента

Модуль 1. Філософія науки

Тема 1.1. Предмет і головні концепції філософії і методології науки

Наука, її сутність та генеза. Три аспекти буття науки: наука як генерація нового знання, наука як соціальний інститут, наука як особлива сфера культури. Проблема істини, її концепції, значення для філософії науки. Предмет та сутність філософії і методології науки. Взаємозв'язки філософії і методології науки з іншими дисциплінами. Функції філософії і методології науки.

Епістемологія і гносеологія, їх співвідношення. Логіко-епістемологічний підхід до дослідження науки.

Позитивістська традиція філософії і методології науки. Класичний позитивізм, емпіріокритицизм, логічний позитивізм. Розширення поля філософської проблематики в позитивістській філософії науки.

Соціологічний і культурологічний підходи до дослідження розвитку науки. Проблема інтерналізму та екстерналізму в розумінні механізмів наукової діяльності.

Тема 1.2. Виникнення й історичний розвиток науки

Переднаука і наука. Дві стратегії породження наукових знань: узагальнення практичного досвіду і конструювання теоретичних моделей, що забезпечують вихід за рамки форм виробництва, які історично склалися, і буденного досвіду.

Переднаука як феномен традиційних культур.

Культура античного поліса і становлення перших форм теоретичної науки.

Виникнення логічних норм наукового мислення і професійних організацій науки в середньовічних університетах. Роль християнської теології

в зміні споглядабельній позиції ученого: людина-творець; маніпуляція з природними об'єктами (алхімія, астрологія, магія). Ідеали математизованого і дослідного знання (оксфордська школа, Р. Бекон, У. Оккам). Формування науки як професійної діяльності. Товариства експериментаторів і Академії наук.

Становлення дослідної науки в новоевропейській культурі. Світоглядна роль науки в новоевропейській культурі. Соціокультурні передумови виникнення експериментального методу, його поєднання з математичним описом природи.

Виникнення дисциплінарно-організованої науки, технологічне застосування науки. Становлення соціальних і гуманітарних наук. Світоглядні підстави соціально-історичного дослідження. Місце науки в культурі техногенної цивілізації.

Тема 1.3. Специфіка наукового пізнання

Категоріальні та методологічні засади наукового світобачення інформаційно-технічного соціуму. Наукове пізнання і його роль в сучасному соціальному житті. Відношення науки до інших форм пізнання світу (художнього, філософського, релігійно-міфологічного, буденного пізнання). Наука як об'єктивне та наочне знання. Прогностичні функції науки. Наука як знання про можливі наочні світи практичної діяльності. Особливості предмету й методів науки.

Універсальність наукового пізнання і його межі. Наукова раціональність і логіка науковчення. Істина в науці.

Особливості суб'єкта наукової діяльності. Внутрішньо-наукові й соціальні цінності та цілі. Цінність об'єктивно-дійсного знання, цінність зростання знань.

Тема 1.4. Структура наукового знання. Класифікація наук

Наукове знання як складна система, що розвивається. Різноманіття типів наукового знання.

Принципи розвитку науки. Ідеали і норми наукового дослідження, їх соціокультурна розмірність. Система ідеалів і норм як схема методу діяльності. Організація та планування наукового дослідження.

Наукова картина світу. Історичні форми наукової картини світу. Функції наукової картини світу: картина світу як онтологія, як форма систематизації знання, як дослідницька програма.

Філософські засади науки. Роль філософських ідей і принципів в обґрунтуванні наукового знання. Філософські ідеї як евристика наукового пошуку. Філософське обґрунтування як умова включення наукових знань в культуру.

Структури теоретичного знання. Поняття наукового факту, його специфіка. Процедури формування наукового факту. Проблема теоретичного осмислення факту.

Проблемні ситуації в науці. Переростання окремих завдань у наукові проблеми.

Первинні теоретичні моделі і закони. Становлення розвиненої наукової теорії. Класичний і неklasичний варіанти формування наукової теорії. Розвиток засад науки під впливом нових теорій. Проблема включення нових науково-теоретичних уявлень в культуру.

Класифікація наук: сутність і головні підходи. Проблема міждисциплінарності наукового знання.

Модуль 2. Методологія науки

Тема 2.1. Головні рівні і методи наукового дослідження

Поняття методу. Специфіка методів наукового знання. Науковий метод і наукова теорія.

Методологія науки: сутність і значення. Методологія наукового дослідження як основа пізнання.

Науковий пошук і його основні етапи. Емпіричний і теоретичний рівні науки. Критерії їх розрізнення. Структура емпіричного знання.

Поняття про науковий метод. Теоретичні й емпіричні методи. Спостереження й експеримент. Випадкові і систематичні спостереження. Застосування природних об'єктів у функції приладів в систематичному спостереженні. Дані спостереження як тип емпіричного знання. Специфіка експериментальних методів. Вимірювання і опис, їх значення в науковому пізнанні.

Теоретичні моделі як елемент внутрішньої організації теорії. Обмеженість гіпотетико-дедуктивної концепції теоретичних знань. Роль конструктивних методів в дедуктивному розгортанні теорії. Розгортання теорії як процес вирішення наукових завдань.

Тема 2.2. Динаміка наукового прогресу

Історична мінливість механізмів породження наукового знання. Взаємодія науки і досвіду як початковий етап становлення нової освітнього компонента. Методологічний монізм Нового часу. Індуктивна модель наукового пізнання Ф. Бекона. Дедуктивна модель наукового пізнання Р. Декарта.

Методологічний плюралізм новітньої епохи: індуктивізм, конвенціоналізм, фальсфікаціонізм, методологія науково-дослідних програм. Концепції К. Гемпеля, Р. Карнапа, П. Дюгема, У. Куайна, К. Поппера, І. Лакатоса, Т. Куна, П. Фейєрабенда, С. Тулміна, М. Полані.

Тема 2.3. Наукові традиції і наукові революції. Типи наукової раціональності

Структура наукової традиції. Поняття наукової парадигми. Дисциплінарна матриця, її компоненти. Взаємодія традицій і виникнення нового знання. Наукові революції як перебудова засад науки. Проблеми типології наукових революцій. Внутрішньо-дисциплінарні механізми наукових революцій. Міждисциплінарні взаємодії і парадигмальне розщеплення як чинник революційних перетворень в науці. Соціокультурні передумови

глобальних наукових революцій. Перебудова підстав науки і зміна сенсів світоглядних універсальї культури.

Глобальні наукові революції і типи наукової раціональності. Історична зміна типів раціональності: класична, некласична, постнекласична наука. Головні характеристики сучасної постнекласичної науки. Зв'язок дисциплінарних і проблемно-орієнтованих досліджень. Нові стратегії наукового пошуку. Зближення ідеалів природничо-наукового і соціально-гуманітарного пізнання. Осмислення зв'язків соціальних і внутрішньо-наукових цінностей як умова сучасного розвитку науки. Відмова від ідеалу ціннісно-нейтрального дослідження і проблема ідеологізації науки. Включення соціальних цінностей у процес вибору стратегій дослідницької діяльності.

Тема 2.4. Наука у сучасному світі: стан і перспективи розвитку

Головні підходи до визначення соціального інституту науки. Інституційні цінності і норми науки. Наукові співтовариства, історичні типи наукових співтовариств («республіка учених» XVI-XVII ст.; наукові співтовариства епохи дисциплінарно-організованої науки; формування міждисциплінарних співтовариств науки XX-XXI ст.). Наукові напрями. Наукові школи. Наука і освіта, підготовка наукових кадрів.

Історичний розвиток способів трансляції наукових знань (від рукописних видань до сучасного комп'ютера). Комп'ютеризація науки, її соціальні наслідки. Наука і економіка. Наука і політична влада. Проблема державного регулювання науки.

Морально-етичні аспекти розвитку науки. Поняття наукового етосу, його складники (Р. Мертон, І. Мітрофф). Розширення етосу науки. Нові етичні проблеми науки в кінці XX ст. Постнекласична наука і зміна менталітетів техногенної цивілізації. Сцієнтизм і антисцієнтизм. Пошук нового типу цивілізаційного розвитку і нові функції науки в культурі.

Розподіл освітнього компонента у годинах за формами організації освітнього процесу та видами навчальних занять:

Назви модулів і тем	Очна (денна) форма навчання					
	Кількість годин					
	усього	у тому числі				
		лекції	практичні (семінарські) заняття	лабораторні заняття	самостійна робота	модульна контрольна робота
3 - й семестр						
Модуль 1.						
Тема 1.1.	12	2			10	
Тема 1.2.	10				10	
Тема 1.3.	11				11	

Тема 1.4.	13		2		11	МК1
Разом за модулем 1	46	2	2		42	МК1
Модуль 2						
Тема 2.1.	10				10	
Тема 2.2.	10				10	
Тема 2.3.	11				11	
Тема 2.4.	13		2		11	МК2
Разом за модулем 2	44		2		42	МК2
Разом	90	2	4		84	МК 1,2

Теми семінарських занять

№ з/п	Назва теми	Кількість Годин
1	Структура наукового знання, її рівні. Класифікація наук. Міждисциплінарність у наукових дослідженнях МКР1.	2
2	Наукове співтовариство, його види. Соціальний характер науки. Науковий етос. МКР 2.	2
	Разом	4

Практичні заняття (не передбачено навчальним планом)

Лабораторні заняття (не передбачено навчальним планом)

Орієнтовна тематика індивідуальних завдань (не передбачено навчальним планом)

Форми та методи навчання і викладання

Вивчення освітнього компонента реалізується в таких формах: навчальні заняття за видами, консультації, контрольні заходи, самостійна робота.

Оцінювання освітніх досягнень здобувачів вищої освіти

Засоби оцінювання

Засобами оцінювання та методами демонстрування результатів навчання є: модульна контрольна робота, диференційований залік, презентації результатів виконаних завдань і досліджень та виступи на наукових заходах.

Критерії оцінювання

Оцінювання рівня освітніх досягнень здобувачів з освітнього компонента здійснюється за 100-бальною шкалою.

Форми поточного та підсумкового контролю

Поточний контроль засвоєння вивченого матеріалу здійснюється на семінарському занятті шляхом проведення опитування. Він призначений для перевірки якості засвоєння навчального матеріалу, стимулювання навчальної роботи здобувачів вищої освіти та вдосконалення методики проведення занять.

Поточний контроль може проводитися наступними способами:

– усне опитування – застосовується під час проведення усіх видів навчальних занять з метою визначення рівня засвоєння здобувачами вищої освіти навчального матеріалу попереднього заняття;

– письмовий експрес-контроль – проводиться з метою перевірки рівня знань здобувачів вищої освіти за попереднє (декілька попередніх) занять, або після завершення вивчення здобувачами вищої освіти матеріалу модуля;

– тестовий контроль – як правило, проводиться після завершення вивчення здобувачами вищої освіти матеріалу певного модулю;

– комбінована форма контролю – поєднання під час проведення навчальних занять усного опитування та експрес-контролю, або експрес-контролю з тестовим контролем з метою максимального охоплення кількості залучених до контролю здобувачів вищої освіти і більш якісної перевірки рівня засвоєння ними знань.

Модульний контроль є компонентом поточного контролю і здійснюється у формі виконання здобувачами вищої освіти модульного контрольного завдання (контрольної роботи, тесту тощо) та є обов'язковим. Під час вивчення освітнього компонента «Філософія і методологія науки» проводиться два модульні контролю.

З освітнього компонента «Філософія і методологія науки» підсумковий контроль у 2-му семестрі проводиться у формі диференційованого заліку

Розподіл та накопичення балів, які отримують здобувачі, за видами навчальних занять та контрольними заходами з освітнього компонента

Види навчальних занять	Кількість навчальних занять	Максимальний бал за вид навчального заняття	Сумарна максимальна кількість балів за видами навчальних занять
I. Поточний контроль			
Модуль 1	Лекції	1	0
	семінарські заняття	1	10
	модульний контроль (контрольна робота)	1	20

Разом за модуль 1				30
Модуль 2	Лекції	0	0	0
	семінарські заняття	1	10	10
	модульний контроль (контрольна робота)	1	20	20
Разом за модуль 2				30
Разом за поточний контроль				60
Диференційований залік				40
Разом за всі види навчальних занять та контрольні заходи				100

Поточний контроль

Поточний контроль проводиться на семінарських заняттях за результатами виконання завдань самостійної роботи. Він передбачає оцінювання теоретичної підготовки здобувачів із зазначеної теми (у тому числі, самостійно опрацьованого матеріалу) під час роботи на лекційних і семінарських заняттях.

Критерії поточного оцінювання знань здобувачів *на семінарському занятті* (оцінюється в діапазоні від 0 до 10 балів):

10-8 балів – здобувач у повному обсязі володіє навчальним матеріалом, вільно та аргументовано його викладає під час усних виступів та письмових відповідей, глибоко та всебічно розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, використовуючи при цьому обов'язкову та додаткову літературу. Розвиває власну думку, самостійно добирає приклади;

7-4 бали – не в повному обсязі володіє навчальним матеріалом. Фрагментарно, поверхово (без аргументації та обґрунтування) викладає його під час усних виступів та письмових відповідей, недостатньо розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, допускаючи при цьому суттєві неточності та помилки;

3-1 бал – частково володіє навчальним матеріалом, не в змозі викласти зміст більшості питань теми під час усних виступів та письмових відповідей, допускаючи при цьому суттєві помилки;

0 балів – не володіє навчальним матеріалом та не в змозі його викласти, не розуміє зміст теоретичних питань та практичних завдань, не знає відповіді на поставлені питання або побіжно розкрив лише окремі положення.

Викладачем оцінюється повнота розкриття питання, логіка його подання, культура мовлення, емоційність та переконаність, використання основної та додаткової літератури (підручників, навчальних посібників тощо), аналітичні міркування, вміння робити порівняння, висновки.

Модульний контроль.

Модульний контроль проводиться з метою визначення стану успішності здобувачів за період навчання. Здійснюється шляхом проведення тестування або письмових контрольних робіт під час аудиторних занять.

Тестування – метод оцінювання навчальних досягнень здобувачів, допомагає виявити наявність певних знань, умінь і навичок, засвоєних здобувачами під час аудиторних занять. Застосовуються тестові завдання закритої (з вибором однієї або кількох правильних відповідей) та відкритої (не мають запропонованих варіантів відповідей) форми. Тестування складається з окремих тестів. Тести охоплюють набір завдань, що відповідають структурі та змісту змістового модуля освітнього компонента.

Контрольна робота – письмова робота, виконана здобувачем за відповідною темою. В роботі має бути розкритий зміст теоретичних питань, визначених викладачем. Тривалість виконання контрольної роботи – одна академічна година. Роботи виконуються у присутності викладача. Контрольні роботи перевіряються викладачем протягом тижня, після чого оголошуються оцінки.

Критерії оцінювання знань здобувачів під час виконання модульних контрольних робіт (оцінюється в діапазоні від 0 до 20 балів):

20-18 балів – здобувач у повному обсязі володіє навчальним матеріалом, вільно та аргументовано його викладає під час письмових відповідей, глибоко та всебічно розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, розвиває власну думку, самостійно добирає приклади. Правильно вирішив усі тестові завдання;

17-14 балів – здобувач достатньо володіє навчальним матеріалом, обґрунтовано його викладає під час письмових відповідей, в основному розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, але при викладанні деяких питань не вистачає достатньої глибини та аргументації, допускаються при цьому окремі несуттєві неточності та незначні помилки. Правильно виконує більшість тестових завдань;

13-7 балів – в цілому володіє навчальним матеріалом, викладає його основний зміст під час письмових відповідей, але без глибокого всебічного аналізу, обґрунтування та аргументації, допускаючи при цьому окремі суттєві неточності. Правильно виконує половину тестових завдань;

6-3 бали – не в повному обсязі володіє навчальним матеріалом. Фрагментарно, поверхово (без аргументації та обґрунтування) викладає його під час письмових відповідей, недостатньо розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, допускаючи при цьому суттєві неточності та помилки. Правильно виконує меншість тестових завдань;

2-1 бал – частково володіє навчальним матеріалом, не в змозі викласти зміст більшості питань теми під час письмових відповідей, допускаючи при цьому суттєві помилки. Правильно виконує окремі тестові завдання;

0 балів – не володіє навчальним матеріалом та не в змозі його викласти, не розуміє зміст теоретичних питань та практичних завдань, не знає відповіді на поставлені питання або побіжно розкрив лише окремі положення. Не

виконує жодного тестового завдання.

Підсумковий контроль

Критерії оцінювання знань здобувачів на диференційованому заліку (оцінюється від 0 до 40 балів):

40-38 балів – здобувач у повному обсязі володіє навчальним матеріалом, вільно та аргументовано його викладає, глибоко та всебічно розкриває зміст теоретичних питань;

37-30 балів – достатньо повно володіє навчальним матеріалом, в основному розкриває зміст теоретичних питань. При викладанні деяких питань не вистачає достатньої глибини та аргументації, допускаються окремі несуттєві неточності та незначні помилки;

29-18 балів – у цілому володіє навчальним матеріалом, викладає його основний зміст, але поверхово аналізує матеріал без глибокого всебічного аналізу, без обґрунтування та аргументації, при цьому допускає окремі суттєві неточності та помилки;

17-7 балів – не в повному обсязі володіє навчальним матеріалом, недостатньо розкриває зміст теоретичних питань, допускаючи при цьому суттєві неточності;

6–1 бал – частково володіє навчальним матеріалом, не в змозі викласти зміст більшості теоретичних питань. Відповіді загальні, при цьому допускаються суттєві помилки;

0 балів – не володіє навчальним матеріалом та не в змозі його викласти, не розуміє змісту теоретичних питань.

Перелік теоретичних питань для підготовки до диференційованого заліку:

1. Предмет освітнього компонента «Філософія і методологія науки».
2. Поняття наукової діяльності. Головні аспекти буття науки в суспільстві.
3. Взаємозв'язки філософії науки з іншими дисциплінами.
4. Функції філософії науки.
5. Логіко-епістемологічний підхід до дослідження науки.
6. Позитивістські концепції філософії науки.
7. Соціологічний і культурологічний підходи до вивчення науки.
8. Поняття і головні концепції істини у філософії та науці.
9. Головні підходи до історичного виникнення науки.
10. Культура античного поліса і становлення перших форм теоретичного знання.
11. Головні особливості організації та розвитку знання у Середні віки. Виникнення і розвиток університетів.
12. Передумови становлення дослідної науки в культурі Нового часу.
13. Розвиток наукових методів у Новий час.

14. Наука і техніка в Новий час.
15. Організаційні центри науки Нового часу.
16. Специфіка наукової діяльності в епоху Нового часу.
17. Поняття і головні характеристики «великої науки».
18. Відношення науки до інших форм пізнання світу.
19. Наукове пізнання і його специфічні риси.
20. Проблема суб'єкта наукового пізнання.
21. Специфіка об'єкта і предмета наукового дослідження.
22. Наукове знання як система, його характеристики.
23. Ідеали і норми наукового дослідження.
24. Наукова картина світу, її функції.
25. Історичні форми наукової картини світу.
26. Роль філософських ідей в обґрунтуванні наукового знання.
27. Внутрішньо-наукові й соціальні цінності та цілі.
28. Структура наукового знання, її компоненти.
29. Науковий факт, його роль у дослідженні.
30. Поняття і характеристики наукової проблеми.
31. Наукова теорія, її види.
32. Класифікація наук. Проблема міждисциплінарності в сучасній науці.
33. Специфіка точних, природничих і гуманітарних наук.
34. Поняття методу. Характерні риси методів наукового дослідження.
35. Сутність і значення методології науки.
36. Емпіричний та теоретичний рівні наукового дослідження.
37. Загальнологічні методи пізнання, їх роль у науці.
38. Структура емпіричного знання.
39. Спостереження як науковий метод, його види і характеристики.
40. Експеримент, його особливості і значення в науковому дослідженні.
41. Процедури формування наукового факту.
42. Наукові методи теоретичного рівня дослідження.
43. Становлення методології наукового дослідження в Новий час.
44. Індуктивний метод у філософії Ф. Бекона.
45. Дедуктивна модель науки і раціоналізм Р. Декарта.
46. Індуктивістська модель наукового пізнання (К. Гемпель, Г. Рейхенбах, Р. Карнап).
47. Конвенціоналістський підхід до методології науки (П. Дюгем, У. Куайн, А. Пуанкаре).
48. Фальсифікаціоністська методологія К. Поппера.
49. Методологія науково-дослідних програм І. Лакатоса.
50. Критика методології наукового пізнання (С. Тулмін, П. Фейєрабенд).
51. Характеристика і структура наукової традиції.
52. Проблеми типології наукових революцій.
53. Соціокультурні передумови наукових революцій, їх значення.
54. Поняття і типи наукової раціональності.
55. Класичний тип наукової раціональності.
56. Специфічні риси неklasичної наукової раціональності.

57. Головні характеристики сучасної постнекласичної науки.
58. Головні підходи до визначення соціального інституту науки.
59. Наукові співтовариства, їх головні типи.
60. Взаємодія науки й освіти.
61. Напрями підготовки наукових кадрів.
62. Історичний розвиток способів трансляції наукових знань.
63. Наука й економіка.
64. Наука і влада.
65. Особливості державного регулювання науки.
66. Морально-етичні аспекти розвитку сучасної науки.

Політика викладання освітнього компонента

Політика викладання освітнього компонента

1. Сумлінне дотримання розкладу занять з освітнього компонента (здобувачі вищої освіти, які запізнилися на заняття, до заняття не допускаються).
2. Активна участь в обговоренні навчальних питань, змістовна підготовка до аудиторних занять за рекомендованою літературою, якісне і своєчасне виконання завдань.
3. Під час аудиторного заняття мобільними пристроями дозволяється користуватися тільки з навчальною метою і з дозволу керівника заняття.
4. Здобувач вищої освіти має право дізнатися про свою кількість накопичених балів у викладача освітнього компонента та вести власний облік цих балів.
5. Під час виконання індивідуальної самостійної роботи до захисту допускаються реферати, які містять не менше 70 % оригінального тексту при перевірці на плагіат, тези доповідей - не менше 90 %.
6. Здобувач допускається до складання підсумкового семестрового контролю, якщо він виконав усі види обов'язкових робіт, що передбачені відповідною робочою програмою освітнього компонента в семестрі та набрав за них необхідну кількість балів для допуску до підсумкового семестрового контролю.

РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

1. Освітньо-професійна програма «Радіаційний та хімічний захист» за спеціальністю 161 «Хімічні технології та інженерія» підготовки за другим (магістерським) рівнем вищої освіти в галузі знань 16 «Хімічна інженерія та біоінженерія» (розглянуто та затверджено рішенням вченої ради Національного університету цивільного захисту України від 28.06.2023 року, протокол № 11).
2. Філософія: підручник для здобувачів вищої освіти /авт. кол.; за ред. О.В. Рябініної, Л.І. Юрченко. – Х.: Видавництво Іванченка І.С., 2021. – 286с.

3. Юрченко Л.І. Методологія наукових досліджень у схемах, таблицях, прикладах: навч. посіб. Київ: УБС НБУ, 2014. 223 с.
4. Українська людина в європейському світі: виміри ідентичності. навч. посіб. / Юрченко Л.І. та ін. Київ: УБС НБУ, 2015. 609 с.
5. Юрченко Л.І. Соціальна відповідальність наукових комунікацій як важлива стратегічна перевага розвитку науки / Юрченко Л.І. та ін. *Scientific Letters of Academic Society of Michal Baludansky*. Vol.5, No 4/2017, S 139-143.
6. Юрченко Л.І. Технології в системі економічних та соціально-екологічних змін: навч. посіб. Київ: ВД «Професіонал», 2004. 177с.
7. Юрченко Л.І. Гуманітарна складова вищої освіти у вимірах ХХІ століття: монографія. Київ: УБС НБУ, 2013. 323 с.
8. Данилян О.Г. Організація та методологія наукових досліджень: навч. посіб. Харків: Право, 2017. 448 с.
9. Кривоніс О.Б., Демченко О.М. Методологія науково-дослідної роботи: навч. посіб. Київ: Медицина, 2011. 160 с.
10. Абрамов В., Арутюнов В. Методологія системного підходу та наукових досліджень (дослідницькі та інноваційні процеси в державній службі): навч.-метод. посіб. Київ: КНЕУ, 2005. 178 с.
11. Білоусова Т.П., Маркітанов Ю.О. Основи наукових досліджень: навч. посіб. Кам'янець-Подільський: Кам'янець-Поділ. держ. ун-т, 2004. 119 с.
12. Білуха М. Т. Методологія наукових досліджень: підручник. К.: АБУ, 2002. 480 с.
13. Вдовичин І.Я. Методологія та організація наукових досліджень: навч. посіб. Львів: Вид-во Львівськ. Комерц. Академії, 2014. 248 с.
14. Возний І.П. Основи наукових досліджень: навч. посіб. Чернівці: Чернівецький нац. ун-т, 2009. 144 с.
15. Голюков В.А., Кузьмініх М.А., Онищенко О.А. Методологія наукових досліджень: навч. посіб. Одеса: ОНМА, 2014. 163 с.
16. Гришук Ю.С. Основи наукових досліджень: навч. посіб. Харків: НТУ «ХП», 2008. 231 с.
17. Демківський А.В., Безус П.І. Основи методології наукових досліджень: навч. посіб. Київ: Акад. муніцип. упр., 2012. 276 с.
18. Ковальчук В.В., Моїсєєв Л.М. Основи наукових досліджень: навч. посіб. Вид. 5-е перероб і допов. Київ: Професіонал, 2008. 240 с.
19. Колесников О.В. Основи наукових досліджень: навч. посіб. Вид. 2-ге перероб і допов. Київ: Центр учбової літератури, 2011. 144 с.
20. Крушельницька О. В. Методологія та організація наукових досліджень: навч. посіб. Київ: Кондор, 2006. 206 с.
21. Загороднюк С.В., Євмешкіна О.Л., Лещенко В.В. Методологія наукових досліджень з державного управління: хрестоматія. Київ: НАДУ, 2014. 180 с.
22. Мокін Б.І., Мокін О.Б. Методологія та організація наукових досліджень: навч. посіб. Вінниця: ВНТУ, 2014. 180 с.
23. Олійник Н.Ю. Методологія наукових досліджень. навч.-метод. посіб. для

- студентів економічного факультету. Кам'янець-Подільський: Сисин Я.І., 2015. 110 с.
24. Основи методології та організації наукових досліджень: Навч. посіб. для студентів, курсантів, аспірантів і ад'юнктів / А. Є. Конверський та ін. Київ : Центр учбової літератури, 2010. 352 с.
 25. Соловійов С.М. Основи наукових досліджень : навч. посіб. Київ : Центр учбової літератури, 2007. 176 с.
 26. Шейко В.М., Кушнарєнко Н.М. Організація та методика науково-дослідницької діяльності: підручник. Вид 3-тє переробл. допов. Київ : Знання-Прес, 2003. 295 с.
 27. Юринєць В.Е. Методологія наукових досліджень: навч. посіб. Львів : ЛНУ, 2011. 179 с.
 28. Жилінська О.І. Науково-технічна діяльність у контексті самоорганізації : монографія. Київ : Парламентське видавництво, 2010. 552 с.
 29. Онопрієнко В., Ткаченко В. Історія української науки: курс лекцій. К.: Варта, 2010. 652 с.
 30. Юрченко Л.І. Методологія наукових досліджень у схемах, таблицях, прикладах: навч. посіб. Київ: УБС НБУ, 2014. 223 с.
 31. Українська людина в європейському світі: виміри ідентичності. навч. посіб. / Юрченко Л.І. та ін. Київ: УБС НБУ, 2015. 609 с.
 32. Юрченко Л.І. Соціальна відповідальність наукових комунікацій як важлива стратегічна перевага розвитку науки / Юрченко Л.І. та ін. Scientific Letters of Academic Society of Michal Baludansky. Vol.5, No 4/2017, S 139-143.
 33. Юрченко Л.І. Технології в системі економічних та соціально-екологічних змін: навч. посіб. Київ: ВД «Професіонал», 2004. 177 с.
 34. Юрченко Л.І. Гуманітарна складова вищої освіти у вимірах ХХІ століття: монографія. Київ: УБС НБУ, 2013. 323 с.
 35. Данилян О.Г. Організація та методологія наукових досліджень: навч. посіб. Харків: Право, 2017. 448 с.
 36. Кривоніс О.Б., Демченко О.М. Методологія науково-дослідної роботи: навч. посіб. Київ: Медицина, 2011. 160 с.
 37. Абрамов В., Арутюнов В. Методологія системного підходу та наукових досліджень (дослідницькі та інноваційні процеси в державній службі): навч.-метод. посіб. Київ: КНЕУ, 2005. 178 с.
 38. Білоусова Т.П., Маркітанов Ю.О. Основи наукових досліджень: навч. посіб. Кам'янець-Подільський: Кам'янець-Поділ. держ. ун-т, 2004. 119 с.
 39. Білуха М. Т. Методологія наукових досліджень: підручник. К.: АБУ, 2002. 480 с.
 40. Вдовичин І.Я. Методологія та організація наукових досліджень: навч. посіб. Львів: Вид-во Львівськ. Комерц. Академії, 2014. 248 с.
 41. Возний І.П. Основи наукових досліджень: навч. посіб. Чернівці: Чернівецький нац. ун-т, 2009. 144 с.
 42. Голіков В.А., Кузьмініх М.А., Онищенко О.А. Методологія наукових досліджень: навч. посіб. Одеса: ОНМА, 2014. 163 с.

43. Гришук Ю.С. Основи наукових досліджень: навч. посіб. Харків: НТУ «ХПІ», 2008. 231 с.
44. Демківський А.В., Безус П.І. Основи методології наукових досліджень: навч. посіб. Київ: Акад. муніцип. упр., 2012. 276 с.
45. Ковальчук В.В., Моїсєєв Л.М. Основи наукових досліджень: навч. посіб. Вид. 5-е перероб і допов. Київ: Професіонал, 2008. 240 с.
46. Колесников О.В. Основи наукових досліджень: навч. посіб. Вид. 2-ге перероб і допов. Київ: Центр учбової літератури, 2011. 144 с.
47. Крушельницька О. В. Методологія та організація наукових досліджень: навч. посіб. Київ: Кондор, 2006. 206 с.
48. Загороднюк С.В., Євмешкіна О.Л., Лещенко В.В. Методологія наукових досліджень з державного управління: хрестоматія. Київ: НАДУ, 2014. 180 с.
49. Мокін Б.І., Мокін О.Б. Методологія та організація наукових досліджень: навч. посіб. Вінниця: ВНТУ, 2014. 180 с.
50. Олійник Н.Ю. Методологія наукових досліджень. навч.-метод. посіб. для студентів економічного факультету. Кам'янець-Подільський: Сисин Я.І., 2015. 110 с.
51. Основи методології та організації наукових досліджень: Навч. посіб. для студентів, курсантів, аспірантів і ад'юнктів / А. Є. Конверський та ін. Київ : Центр учбової літератури, 2010. 352 с.
52. Соловійов С.М. Основи наукових досліджень : навч. посіб. Київ : Центр учбової літератури, 2007. 176 с.
53. Шейко В.М., Кушнарєнко Н.М. Організація та методика науково-дослідницької діяльності: підручник. Вид 3-тє переробл. допов. Київ : Знання-Прес, 2003. 295 с.
54. Юринєць В.Е. Методологія наукових досліджень: навч. посіб. Львів : ЛНУ, 2011. 179 с.
55. Жилінська О.І. Науково-технічна діяльність у контексті самоорганізації : монографія. Київ : Парламентське видавництво, 2010. 552 с.
56. Онопрієнко В., Ткаченко В. Історія української науки: курс лекцій. К.: Варта, 2010. 652 с.
57. Ратніков В.С., Макаров З.Ю. Історія та філософія науки. Хрестоматія. Вінниця, 2009. 416 с.
58. Данилян О.Г. Організація та методологія наукових досліджень: навч. посібник. Харків.: Право, 2017. 448 с.
59. Методологія науково-дослідної роботи: навч посібник\ О.Б.Кривоніс, О.М. Демченко. Київ: Медицина, 2011. 160 с.
60. Гьосле В. Практична філософія в сучасному світі. К., 2003. 248 с.

Інформаційні ресурси

1. Національна бібліотека України імені В. І. Вернадського.
URL: nbuv.gov.ua
2. Харківська державна наукова бібліотека імені В. Г. Короленка.
URL: korolenko.kharkov.com.

3. Повнотекстова база даних видавничої корпорації Elsevier.
URL:[ScienceDirectFreedomCollection](#)
4. Реферативна база даних та наукометрична платформа видавничої корпорації Elsevier. URL:[SciVerseScopus](#)
5. Комплексна система інформаційно-правового забезпечення.
URL:[www.liga.net](#)
6. [WorldLibraryofScience](#) – Всесвітня наукова бібліотека ЮНЕСКО
Бібліотека Харківського регіонального інституту державного управління
Національної академії державного управління при Президентові України.
URL:<http://www.kbuapa.kharkov.ua>

Розробник:

доцент кафедри
соціальних і гуманітарних дисциплін

Любов Юрченко